

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/76/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200685
Dátum vydania rozhodnutia:	20.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3012200685.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľky: F., bytom V., X., zastúpená opatrovníkom V., bytom E., zastúpený JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou, AK so sídlom v Považskej Bystrici, Železničná 90/12, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17.októbra 2012 o priznaní invalidného dôchodku a zmenového rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17.októbra 2012, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/244/2012-97 zo dňa 5. augusta 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/244/2012-97 zo dňa 5.augusta 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17.októbra 2012 o priznaní invalidného dôchodku a č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17.októbra 2012 - zmenové rozhodnutie. Podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia ústredie zo dňa 2.októbra 2012 je navrhovateľka od 19.marca 2012 invalidná podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť má 70% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Vzhľadom k predloženým lekárske nálezom a námietkam opatrovníka navrhovateľky, súd v posudzovanej veci nariadil uznesením zo dňa 6.mája 2013 posudkovému lekárovi ústredia odporkyne vypracovať nový posudok o zdravotnom stave navrhovateľky a jej schopnosti pracovať a zároveň, aby sa podrobne vyjadril k vzniku invalidity z mladosti v konfrontácii so znaleckým posudkom F.. Doplneným posudkom posudkového lekára ústredia so sídlom v Trenčíne, F. zo dňa 24. júna 2013 bol deklarovaný záver, že od posledného posúdenia sa zdravotný stav navrhovateľky jednoznačne nezmenil, v invalidizujúcej diagnóze podľa psychiatra je stav dlhodobo stabilizovaný, došlo k oživeniu v kontakte,

poruchy neprítomné, depresívne koncepcie, ani suicidálne tendencie neprítomné.

Z vykonaného dokazovania krajský súd dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno v celom rozsahu priznať úspech. V posudzovanej veci príslušné posudkové komisie dostatočne posúdili aj na základe vlastných vyšetrení zdravotný stav navrhovateľky. Všetky posudky sú náležite po stránke medicínskej zdôvodnené a v zásadných otázkach si vzájomne neodporujú. Krajský súd zotrval na názore, že v súčasnosti zdravotný stav navrhovateľky neodôvodňuje zmenu pre iný záver, než aký prijali nezávislé posudkové komisie ústredia odporkyne. Závery komisií sú presvedčivé, založené na potrebných odborných nálezoch ozrejmujuúcich rozsah jej zdravotného poškodenia. Odporkyňa rozhodla spôsobom zodpovedajúcim zákonu, keď vydala rozhodnutia s výrokmi a odôvodneniami tam uvedenými. Pri ich vydávaní nepochybila, pretože ich vydala na podklade predložených a dostupných dôkazov. Napadnuté rozhodnutia sú zrozumiteľné, logické, v dostatočnom rozsahu odôvodnené a preto aj súdom preskúmateľné.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka včas odvolanie prostredníctvom právnej zástupkyne a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Opakovane uviedla dôvody uvádzané v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne. Podľa jej názoru sa súd prvého stupňa dôsledne nevysporiadal so znaleckým posudkom F. č. 25/12, ktorý znalec sa jednoznačne prikláňa k invalidite vo výške 100%.

Navrhovateľka uviedla, že od narodenia trpela poškodením pečene, čo sa nachádza v zdravotnej dokumentácii. Od detstva mala diagnostikovanú mentálnu retardáciu v pásme debilít a teda príhoda z roku 2011 bola len dôsledok jej zdravotných problémov. Vychodila základnú školu, ale za socializmu bol záujem štátu, aby občania takéhoto zdravotného poškodenia mali ukončenú povinnú školskú dochádzku. Nie je pravdou, že riadne po škole pracovala. V roku 2002 bol vypracovaný znalecký posudok, podľa ktorého nie je schopná vykonávať prácu krajčírky na základe jej zdravotného stavu. Posudok posudkového lekára, ktorý je zamestnancom odporkyne nemôže byť objektívny. Súd mal dať vypracovať znalecký posudok kontrolný, resp. predvolať znalcov k posúdeniu rozporov. Podľa jej názoru absentuje v rozhodnutí o zdravotnom stave navrhovateľky zdravotné postihnutie od narodenia.

Odporkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené. Posúdenie dlhodobého nepriaznivého stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľke bol na základe jej žiadosti o invalidný dôchodok posúdený zdravotný stav a bola uznaná za invalidnú s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55% od 19.marca 2012. V rámci odvolacieho konania bol zdravotný stav navrhovateľky opätovne posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Považská Bystrica dňa 11.septembra 2012 a ústredia dňa 2.októbra 2012. Posudkový lekár Sociálnej poisťovne, ústredie vysunuté pracovisko v Trenčíne po komplexnom posúdení zdravotného stavu navrhovateľky vo výroku posudku uviedol, že navrhovateľka je invalidná podľa § 71 ods.1 zákona č. 461/2003 Z. z. a miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nie je 55% ale 70% a to od 19.marca 2012, t.j. od obdobia kedy došlo k zhoršeniu zdravotného stavu. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky považoval ťažký organický psychosyndróm pri nadužívaní alkoholu - kapitola V, položka 7., písm. b) prílohy č. 4 k zákonu - 60% (z rozmedzia 50-60%) so zvýšením percentuálnej miery poklesu o 10% za iné zdravotné postihnutie - ostatné. Na dožiadanie Krajského súdu v Trenčíne č. 15 Sd/244/2012-88 zo dňa 6.mája 2013 v Trenčíne sa posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie vysunuté pracovisko v Trenčíne vyjadril aj k znaleckému posudku F., ktorý bol

vypracovaný ku konaniu o pozbavení spôsobilosti na právne úkony navrhovateľky. Posudkový lekár zotrval na pôvodnom posudku, nakoľko v doložených nálezoč nie sú žiadne vyšetrenia psychológa alebo psychiatra, ktoré by dokazovali mentálnu retardáciu už v mladosti. To podporuje aj skutočnosť, že navrhovateľka je vyučená krajčírka aj do roku 2003 pracovala u viacerých zamestnávateľov bez uľahčených podmienok. Teda v tej dobe nemohlo ísť o invaliditu z mladosti.

O objektívnosti, odbornej úrovni a úplnosti záverov posudkov posudkových orgánov, ktoré boli v zásade zhodné, odvolací súd nemal dôvod nepochybovať. Pokiaľ navrhovateľka žiadala v odvolaní o ďalšie vyšetrenia, súd poukazuje na povinnosť preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na invalidný dôchodok v rámci dokazovania, kedy je účastník konania povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Námietky uvádzané navrhovateľkou v odvolaní o neúplnom zistení jej zdravotného stavu preto súd považuje za nedôvodné.

Navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom vznik invalidity už v období keď bola nezaopatreným dieťaťom. Dátum vzniku invalidity stanovili posudkoví lekári sociálneho poistenia zhodne na 19.marca 2012, kedy bolo potvrdené zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľky, ktoré malo u navrhovateľky následok vznik invalidity.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Ak by však v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľky a k jeho zhoršeniu, môže navrhovateľka opätovne požiadať o invalidný dôchodok a o nové preskúmanie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.